

Tapolczai Lapok

Társadalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A szerkesztőség:

Wallner-féle ház, a tó partján, hova a lap szerkesztési részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Felelős szerkesztő:

KOLLÁNYI ÖDÖN.

Kiadó és laptulajdonos:
LÓWY B.Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K., negyedévre
2 korona 50 fillér.Hirdetmények: Egy hasábos petsor egyszeri közlésnél 8 f.,
többszöri közlésnél 6 fillér. Apró hirdetes lappal együtt egész
évre 16 korona. — Nyilt-tér: Minden szó 4 fillér.

Mélyen tisztelt olvasóközönség!

Most, midőn a kezdet kezdetén vagyunk, mikor először lépünk a nyilvánosság elé, a munka tiszteletének érzetével hajtjuk meg zászlónkat elődünk, a „Tapolca és Vidéke” előtt, mely hosszú tizenegy éven át e járás közvéleményének organuma volt; a szerkesztője előtt, ki már kötelességét teljesítette s ma a munka, a fáradság után a jól megérdemelt nyugalomban szemléli a világ folyását, az élet, az emberek küzdelmeit.

A mi munkánk most kezdődik.

Hazafias, nemzeti célú véltünk szolgálni akkor, midőn e lap szerkesztésére vállalkozunk. Megjelölt célunk az, hogy e város és a vidék érdekeinek a nyilvánosság előtt szószólói legyünk; hogy annak anyagi és szellemi jólétét egyesült erővel, tőlünk telhetőleg elősegítsük. Már pedig a rész érdekeinek helyes, tudatos képviselőivel az egésznek, a hazának érdekeit is képviseljük; és ha bármily csekély

mértékben ugyan, de munkánknak eredménye lesz: azzal bizonyára az egésznek, a nemzetnek is szolgálatot teljesítünk.

Ismerjük a sajtó feladatának fontosságát; komolyan fogjuk azt fel; komolyan akarjuk ezt a feladatot teljesíteni. A három legfelsőbb eszmének: a jónak, igaznak és a szépnek jegyében óhajtunk munkálkodni; ez a hármas jelszó fog bennünket vezetni utunkon.

Magunkra hagyatva azonban nem sokat tehetünk. Szükségünk van a város és vidék társadalmának, nagyközönségének részéről eredő támogatására is, mert csak egyesült erővel, minden irányba kiható összhangzatos tevékenységgel érhetjük el a célt, mit magunk elé tűztünk.

Munkatársaink: *Alpár Mór, Buday Lajos, Csathó Gyula, dr. Deák Jenő, Farkas István, Horváth János, Jahn István, Kéry Elek, Keszler Gyula, Langer István, Madarász Gyula, Pataki Tasziló, Redl Gusztáv, Ste-*

phaneck János, Szigethy Ödön, Szücs Arnold dr., Szücs Mihály, Ujváry Kálmán, Vázsonyi Izidor, Weiler Kálmán stb. helybeliek és számosan a vidékről.

Kérjük a mélyen tisztelt közönséget, fogadják lapunkat szives jóindulattal.

Tapolczán, 1903. január 11-én.

Hazafias üdvözléssel

KOLLÁNYI ÖDÖN,

áll. polg. isk. tanár,

a „Tapolczai Lapok” felelős szerkesztője.

Mélyen tisztelt olvasó.

Buzdítva azok által, kik e város és vidék érdekeiért mindenkor, minden érdek nélkül sikra szálltak, — a „Tapolca és Vidéke” megszüntével fenti czim alatt egy új lap kiadását határoztam el.

Bő alkalmam volt azon küzdelmet közelről megfigyelni, melyet egy vidéki lapnak végig kell küzdenie, hogy a sok ellentmondó érdek, egyesek szélsőei, különböző egyesületek külön

bozontos fő toladott be az ajtónyíláson vigyorogva. A fő megvárta, hogy megszólítsák.

— Bujj be, Agár.

Az Agárnak nevezett fej behuzta maga után nyurga testét.

— Márton mester, egy aranyam van. Arany? Mutasd csak, Agár! Nem lesz az igazi arany. Hol a f... ébe jutottál volna hozzá, te koldus?

— Dehogy adom, csak úgy messziről nézze kegyelmed. Messziről is olyan arany marad az, mint közelről.

És felmutatta az aranyat. Tíz koronás volt.

Márton szemei felvillantak. Elhatározta a mester, hogy az aranyat megszerzi.

— Add nekem azt az aranyat, Agár. Add oda kamatra. Te el sem tudnád költeni. Kapsz érte havonta 50 krajczárt.

A borzas fej számítani kezdett. Ötven krajczár szép pénz, ha megadja a mester, annyi pénz, amennyinek álmodni szokta a a gazdagságot. De az arany szebben cseng, meg azt jobban is szeretik az emberek.

— Nem lehet, Márton mester, nem lehet. Evvel én kezdeni akarok valamit. Azt kérde, hogy mit? Hát a gazdagságot. Mondja csak, Márton bácsi, hogyan lett kegyelmed gazdaggá?

— Hm fiam, azt ingyen meg nem mondhatom. De sok pénzért elárulom. Az a tanács többet ér egy aranyal.

TÁRCSA.

Hej, vén cigány . . .

A „Tapolczai Lapok” eredeti tárcája.

Hej, vén cigány, huzz rá egyet
Apáink dalából,
Huzz rá egyet a régiből,
A régi javából!

Hej, mióta az új nóta,
E korcsoké, járja,
Busan tekintek a multba,
Sirva a hazára.

Sirjon, rijon a hegedűd
Bubánattal telvén,
Sirjon a mult idők felett,
A jelent kesergvén.

— „Fáj a szivem, fáj a lelkem,
Szemem könybe lábbad,
Talán jobb is elfeledni
A régi nóákat!”

Nyikorogj hát ezekéből . . .
Ne bámulj, huzz egyet! . . .
Megállj! ne húzd: vágd fejközhöz
Néna hegedűdet!

Ej, de még se, kár lesz érte,
Fejközhöz ne vágjad,

Hisz' ezeken nem is fog már
Ekkora gyalázat . . .

Húzd rá, cigány, húzd rá búsan,
De úgy keservedben,
Hogy bujában, bánatában
E sziv megrepedjen!

D. Gy.

Mikor az egyik tolvaj a másikat lopja.

Márton, a mester, a gyertyánál ült és versenyt pislogott vele. Mesternek hívták, mert ő lopott legtöbbet s minden terv az ő agyában született meg. Olyan vezérigazgatói állást töltött be. Ő volt a fej; a kéz és a láb meg a többi tagok tán épen a kasszákat furják, de a fej az gondolkozik tovább, nehogy véletlenül szüneteljen a munka. Márton, a mester, gondolkodott.

Ott, a hol a főváros piszka összegyűlemlik, Márton lakást tartott. A többi tagok az utcán aludtak, ettek és éltek, de a főnek külön lakása volt, a betörések nagy vegykonyhája, hova a legtöbb lopott jószág ömlött. De a gazdagság nem bírta rá a mestert, hogy fényűző legyen; pedig, míg az ember ily előkelő állást vív ki a maga körében, elég vágy kísérti meg a költekezésre. Márton szegény maradt és gyűjtötte a pénzt, gyűjtötte, maga sem tudta, mire.

Amint márton így gondolkodott, egy

csit

felfogásai közepette a közép uton haladva megélhessen.

Hogy mégis vállalkoztam a fáradtságos és háladatlan munkára, annak méltóztassék betudni, hogy érzem azon adósság súlyát, melylyel e város és vidéke t. közönségének azon szives támogatásáért tartozom, melyben engem 20 év óta részesíteni szives volt.

Velem együtt mindenki tudja, hogy egy ily vállalat anyagi áldozatokkal jár. A közérdeket akarom tehát e vállalatommal szolgálni, mely munkámat mindenesetre megkönnyíti azon örvendetes körülmény, hogy felelős szerkesztőtől Kollányi Ödön tanár urat sikerült megnyernem, ki mellé, mint a fenti névsorból látni méltóztatik, egy diszes gárda szegődött a helyi munkatársakból.

Iparkodni fogunk e névsort a vidéki munkatársakkal bővíteni, hogy így felvértezve bizalommal indulhasson lapunk azon utra, mely ha részemre nem is terem babért, de a közérdeknek mindenesetre iparkodni fog javára szolgálni.

Ehhez kérem t. olvasóink és a n. é. közönség szives támogatását.

LÓWY B.
kiadótulajdonos.

A gazdasági háziipar fejlesztése.

Mindnyájan érezzük az élet terhet, gondját; van elég serkentő ok, mely készletet, hogy minden időt bölcsen használjunk, s minden talpalattnyi földön jövedelmi forrást nyissunk, de legfőképen a kisgazdának kell arra igye-

kezni, hogy minél belterjesebb gazdaságot folytasson.

Gyakran halljuk e kifejezést, hogy „nehéz megélni“ — sőt vannak, akik még rosszabbat mondanak, azt t. i., hogy „nem lehet megélni“. Abban lehet valami, hogy némelyik ember nehezen él meg, mert lassu munkáju, gyáva, vagy éhletlen. Még olyan körülmények közé is juthat az ember, hogy a megélhetésért többet kell dolgoznia, mint a másinak, de, hogy valaki az emberek között meg ne élhessen, azt józan észszel állítani nem lehet. Egymásra és egymás munkájára szükségünk van.

A társadalom minden rétegére a megélhetés súlyos gondja mindinkább terhebb lesz, de különösen az azon maradi kisgazdára, ki a régi rendszerű gazdálkodás mellett jövedelmét nemesak nem gyarapítja, de az igények és terhek nagyobbodtával gazdaságának jövedelme csappan.

Az utóbbi évek a magyar kisgazdának szakismeretét nemesak gyarapították, de a népjólétet szíven viselő földmívelésügyi miniszterünk bölcs intézkedése még ennél is tovább ment.

Az egész vonalon megindultak a kisgazda helyzetének javítására irányuló intézkedések, melyek mint földmívelő országot, hivatva vannak összességében az egész haza jobblétét előmozdítani. Vagy nem úgy van-e?

Mit segítettek elő az országszerte tartott és jelenleg is folyó népies gazdasági előadások? Mire irányul a különböző szövetkezetek alakítása? A különféle kedvezmények a kipusztult szőlők visszaállítására? Népkönyvtárak létesítése? stb. stb.

De meg kell hajolnunk a földmívelésügyi miniszter azon intézkedése előtt, hogy a kisgazdának módot ad jövedelmét télen át is szaporítani, sőt egyeseknek még teljes megélhetést

is biztosít, — a háziipari téli tanfolyamok rendezésével.

Mi tehát ezen tanfolyamok célja? E tanfolyamok célja, hogy az itt szerzett ismereteket, úgy saját házi szükségletei fedezésénél érvényesíteni, sőt téli foglalkozásul jövedelmi forrást, egyeseknek talán megélhetést is biztosítani.

Első helyen áll ezek között a kosárkötés. A mult évben, mint az idén rendezett ily tanfolyamok eredményei elég tanui annak, hogy a jóakarát népünk egy részében meg van, csak még tovább kell őt támogatni.

Hazánkból évenként sok gyümölcsöt szállítanak külföldre. Honnan veszszük az erre szükséges kosarakat? A külföldről. Részint mint nyers vesszőért, részint a kész árukért nagy összeg megy külföldre. Vajjon nem maradhatna-e az nálunk, a kisgazdák és a téli házi ipart üzők zsebében? — közvagyonosodását képezné egész nemzetünknek, mi annyival is inkább indokolt szegény népünk érdekében, mert a fűz vessző ama nyers anyagtermékek egyike, melynek értéke a munkás kezében sokszorosra fokozódik s mert azon könnyen elsajátítható iparág ez, mely munkásainak szép és hálás működési tért nyit.

Első sorban tehát fűz vesszőről kell gondoskodni. Ehhez is megadja az alkalmat földmívelésügyi miniszterünk, midőn a községeknek, hol ezen háziipar meghonosítása indokolt, hajlandó a község által felajánlott terület beültetésére szükséges dugványokat és holdankint 100 korona munkáltatási költséget, minden ellenszolgálat nélkül, — megadni, csak hogy a népnek módot adjon azt megkedvelni és téli keresetforrást nyújtani.

Kell-e tehát ennél kedvezőbb alkalom?

Tapolcza nagyközség képviselőtestülete is magáévá tevén ez eszmét,

A borzas így kezdett erre morfondírozni: Ha odaadja az aranyat, kap olyan tanácsot a mestertől, mely gazdaggá teheti; ha pedig megtartja az aranyat, azzal még nem lesz nagyon gazdaggá.

— A feléért adjon tanácsot.

— Elreszeljük? Nem ér annak a fele semmit, fiam. Az egész sem sokat ér neked. Aztán el is vesztheted. Mi?

— Igaz. De látja kegyelmed, még soha sem volt egy aranyam. Ezt az egyet sikerült megszereznem.

— Hát loptad? — Nem. Találtam.

— Hol?

— Egy embernek a zsebében. Neki sok lehetett, hogy a zsebében hordja. Én elásum.

— Hát csak rajta, Agár. Jól teszed. Mért akarnál te gazdag lenni? Szervusz fiacskám.

A mester nem is ügyelt többé a kóczosra. Az meg tétován állott az ajtó előtt.

— Mester!

Márton úgy tett, mintha nem hallaná.

— Mester! Hallja-e? Mester!

— No! Ki az? Még mindig te vagy itt, Agár? Menj már elásni a pénzedet.

— Meggondoltam a dolgot. Odaadom a jó tanácsért.

— Gyere hát közelebb, angyalkám. Ugy. Hát gazdag akarnál lenni? Egy aranyért Márton mester ad olyan tanácsot, hogy kis király lehetsz. Ugy, édes bogárkám, ülj ide mellém. Istenem, mikor még én is ilyen gyermek voltam!

— Hát kegyelmed is volt valamikor ilyen szegény gyermek?

— Sokkal szegényebb, de azért két aranyat adtam egy jó tanácsért, te pedig ezt az egyet is alig eresztet ki a kezedből. Add hát ide már, kis csasi. Hocide!

— Ehun van.

— Ugy, ugy! Most már megadom a jó tanácsot. Ide figyelj!

— Ügyelek.

— Ha gazdag akarsz lenni, eredj fiacskám lopni.

A fiu fanyar vígyorgással köszönte meg a jó tanácsot és eltávozott. Márton pedig leült a ládája mellé, hogy elrejtse a világtól az aranyát. Valahányszor egygyel szaporodott, mindig megolvasta, mennyi aranya van. Egy, kettő . . . tíz . . . tizenhárom, ez az első aratás gyümölcse, boszniai kereskedőt ütt le érte még öklömnyi zsvány korában. Tizenhárom arany szerencsétlen szám, de Márton hamar kiegészítette többre. A huszadik tárczástól maradt a kezében, mikor még a szegedi vásárra járt — keresni. A huszonharmadik tisztességes uton került hozzá, az a tót Anesi, a ki reá mosott, hagyta neki örökségképen, mikor elkvártélyozták kosarat fanni élete végéig. (Hűséges volt szegény.)

Alig járt még az olvasás közepe táján, hozzáfűzőgetve lomha emlékezéseit, mikor megrugta valaki az ajtót.

— Nyissa ki Márton bácsi az ajtót!

Ez a kölyök hangja, mit akarhat, dörögte Márton és besukta gondosan a láda ajtaját.

— Nyisd ki magad, nem vagy te még váci püspök!

— Nyitnám, de nem lehet. A két marom tele van boros üvegekkel.

— No hát mingyárt, csak fölkászolodom, mert már lefeküdtem.

Mozgolódott jó sokáig, aztán beeresztette a kölyket.

A jó tanácsot öblitsük le! Mi? Hogy azt mondd, hasznát vetted; biz azt helyesen csináltad. Poharat hoztál-e magadnak? Azt mondd az enyemből. Az enyemből ugyan nem iszol! Vagy úgy? Jól lesz verdung nélkül is. Az is jól van!

— Kettőt maga iszik meg, Márton mester, kettőt meg én. Ennél ugyanis többet megér a maga jó tanácsa.

Mire egy-egy üveggel megittak, az öregnek virágos lett a kedve. Egyre dicsérte a bort, milyen jó, milyen erős és „eseteket“ mondott el az életéből.

A fiu egyre biztatta, igyék csak.

Ivott volna az még, de a feje nagyon lekivánczolt az asztalra. Még jó ideig dudolt valami nóta-félét, míg végre a mély álm végképp elnyomta úgy, hogy lelophatták volna róla az ingét is.

A fiu kikereszte a zsebéből a láda kulcsát és magához szedte az aranyakat. Mielőtt eltávozott volna, krikzkrakszos betűkkel felpingálta az asztalra Márton feje köré:

„Vén számár! Adok neked az aranyaidért egy jó tanácsot: sohase igyál borban álmport. Vigasztalásul itt hagyom azt az üveg vizet, a melyből én ittam. Ha gazdag akarsz lenni, soha senkinek se adj — jó tanácsot. Szerbusz öregem.“

Auceps.

felajánl e célra mintegy 5 holdnyi területet és kérelmezi annak beültetéséhez szükséges dugványokat és munkáltatási költséget.

A munka nem szégyenit, — de nemesít. Itt az alkalom a rendezett tanfolyamon a kosárkötést elsajátítani, csak egy kevés szorgalommal párosult jóakarattal kell hozzá.

Tegyünk már most egy kis számítás, mely jövödelmet nyújthat eme háziipar a vele foglalkozónak akkor, midőn más munkát úgy sem végezhet.

Hacsak saját házi szükségleteit fedezi vele, máris sok fillért takarít meg, hát ha még azt mint szabad házi ipart is üzi.

Egy métermáza hámozott fűzvesző 24 korona, amelyből átlagos számításal egy 5 kilogrammos gyümölcszállító kosárhoz, leszámítva a hulladékot, 350 gramm fűzvesző kell s így egy métermázsából 250 drb. ily kosarat köthet, melynek darabját 30 fillérjével értékesítve, 75 koronát kap érte, marad tehát tiszta haszna 51 korona. Egy munkás naponta 5 drbot kényelmesen elkészít, darabján 20 fill. tiszta haszonnal, 1 koronát keres. Ha a család több tagból áll, úgy, hogy a munkás kezére a vesszőt kiválogatják, elkészítik, úgy 1-40—2 koronát is keres, akkor, mikor más munkát úgy sem végezhet.

Ha hasított vesszőből dolgozik, úgy az anyagmegtakarítás kétszeres, munkadarabjainak javára.

Tapolcza és vidéke szőlőszállítási exportja évről-évre emelkedik, a kosár-szükséglet nagyobb lesz, úgy, hogy csak Tapolczán az utóbbi évben 8—10 ezer kosárra volt szükség, melyért évenként 2500—3000 korona vándorol ki Tapolczáról. Vajjon nem maradhatna-e ez összeg népünk zsebében?

Hány embernek nyujtana ez a hosszú télen át kenyeret, — hány embert óvna meg a rossztól, a naplopástól és hány ifju embert szoktatna a munkás, takarékos életre!

A munka nemesít, a komoly munkálkodás kibékíti az élet küzdelmeivel. A fillér koronává, sőt vagyonná lesz a szorgalmas munkás kezében és a megélhetés nehéz küzdelmei nem lesznek oly súlyosak azok részére, kik hivatásuknál fogva a hosszú telet nem tudták teljesen kihasználni, hanem úgy egyesek jobblétét, mint a nemzeti vagyonosodásnak előhaladását fogják előmozdítani.

Szigethy Ödön.

A tapolczai névtelen.

Egy kis füzet írott költemény akadt kezem ügyébe. Tapolczán, Bacsányi Jánossal atyafiságban levő utódok őrizték meg. Az eredetét további intézkedés végett a „Nyelvőr” szerkesztőségének küldöttem el.

Nemcsak nyelvészeti szempontból becses adatok kerülnek napvilágra; az ismeretlen poéta versei irodalmi becserkért kellőbb méltatást érdemelnek. Felütem az avult füzetet:

„Kegyes Eggek tsak bennetek vetem minden reményem,
Sötét felhők, bár befödtek, vagytok vezellő fényem,
Néktek minden bűm bajjom
Inségemmel keservemmel áldozom és ajánlom.”
Önkénytelenül Bacsányira gondoltam;

a közép rimek, a gördülékeny nyelvezet, a tőzsgyökeres magyarság, a dunántúli szőlősmódok és tájszólás megerősítettek sejdítésében. Egyik vers czime azonban: „1764-dik esztendőben Posonban tartatott diéta alkalmatosságával költ Pasquillus-Generalis.” Bacsányi nem írhatta, az esztendő csecsemő nem lehetett a szerző. Nem tudjuk, ki volt a szerző, csak azt, hogy erre volt hazája.

A 18-ik század dereka válságos korszaka szépirodalmunknak. A törökkel, majd az osztrákkal való küzdelmek ólomsúlyként neheztedek a nemzetre, a főnemesség nagyrészt elnémetesedett, a nemzeti köztörekvések hiányában nem támadtak nagy költők, kik Zrínyi örökébe léptek volna.

Annál dicsőbb, lelkesítőbb a kis füzetben megőrzött irodalmi emlék, mert az előbb említett pasquillust hazafias érzés lengi át Sarkasmussal, iróniával, néha frivol, sőt triviális hangon is ostromozza az 1764-iki országgyűlés főurait. A nemzetre új adót kívántak kivetni és el akarták határozni, hogy a költséges insurrectio állandó véradóval pótolassék.

Leírja a gyülekezést, az egyes főurak ledérségét, mint verik könnyelműen adósságba magukat, mitsem törődnek a haza siralmas állapotjával:

„Oh Keserves hazá mire jutottál hát,
Igaz hazafiát a szem mily ritkán lát,
Azt sem érdemlik meg, hogy eltöltsék az máj,
Melletted szőlőnek nem hallhatom szavát.
Sokban az impetus a miatt fojtódik,
Hogyha szől arany kults neki nem adódik,
Aki szőlni tudna az is tusakodik
Mind okos mind Bolond Tisztsegre vagyódik
Legtöbbebbnek vagyon bizony kettős szíve
Hazának öröme ő is lenne híve,
De ambíciójának marja szívét nyíve
Látván a kettős szív mást hogy nagyra vive.
Noha magyarságban már is alább hagyatok
Németezni Kezden mind kistsin mind nagytok,
Németh Menté Plundra dísztelen ruhátok
Nyirett hajatokról függ a parokátok.

Tsinos Testtel termett Szécsenyi rád Terek;
Haza szeretetted felőled igérek;
Erre néznek benned forma és tsepp vérek.
Illy magyart Istentől sok számtolant kérek,
Magyar az állásod magyar az Termeted,
Magyar beszéded is Magyar Tekinteted,
Magyar vagy magad is Magyar a Nemzeted,
Sajnálom Bajuszod hogy megis leveted.”

Ellenben Grassalkovics-ról a „kurucz lázadók” elfogatójáról így nyilatkozik:

Te vagy a Hazában Nadály és harpia,
Mindkét részről tudod mi a flateria
Amint Koldusságról kaptál ura-ágra
Ugy ess Uraságról vissza koldusságra,
Ezen melytőségod ne menjen más ágra
Ki elsz e világon merő boszuságra
A Királyt meglopod az orszagot tsalod
Sok nemes vér zsírját te atkozott nyalod,
Sok familláknak keresményét falod,
Illyő büntetését meglásd tapasztalod,
Álnok vagy ültödben alnok állásodban,
Tsalárd lefektödben tsalárd járásodban,
Tolvaj evésedben, tolvaj alvásodban,
V . . . meg életedben, v . . . meg halálodban.” stb

Még jobban ostromozza Kollert, aki magyarul sem tanult meg!

Foszlanys Némethnek hitván rajzolatja,
Koller! Bús szívemet teljes bánat hattya,
Látván, hogy a Törvént Németh igazgattya.

Nyelvünket nem tudod hát tőled mit várunk
Ha nem hogy általod nevelkedjek Karunk;
helyetted Tablahoz inkább ökröt záruk,
Hiszen! Nekünk is van mint te oly számárunk.
etc. etc.

Az országgyűlés eredmény nélkül végződött. Hiába rándult le Mária Terézia Pozsonyba, hogy a vendéglátásával, szép szóval az ellenzékét megadásra bírja. A követek utasításait „esküvel erősítve” megtartották és a rendek a királyi előadásokra azt válaszolták: hogy miután a szegény nép a fenforgó viszonyok közt több adót fizetni egyáltalában képtelen, sőt az eddigi adó súlya alatt is roskadozik, lelkiösmeretük szerint nemcsak nem szaporítják azt, hanem még azon adópótlékot is eltöröltetni kérik, melyet az 1751-iki országgyűlésen különben is csak három évre a jövő országgyűlésig ajánlottak volt meg.

Midőn Mária Terézia 1764. augusztus 31-én Budára rándult a császárral együtt meglekinteni a királyi palotát, a német udvari körök különösek és igen fölöslegesnek találták a nagyszerű palota építését oly meszeszefekvő, éktelen városban, hol az udvar aligha fog valaha székelni.

Erre czélozhat ezen elégiája a mi névtelen, de tehetséges költőnknek:

„Hova lett dicsősséged dicső Buda Vára?
Mert ősi fényességed nem hat Unokára,
Kiholtak Örökösöd a Mátyás házából
S így származtak gyilkosid ama mostohából.

Kívül belül érdemed nagy volt hajdanába,
Mégvolt Törökös Nemed maga divattyába
De méolta fészkebben a sass belé költött
Kigyó hált kebsledben méreggel eltöltött.

Szemem milyenek leli most is Palotádat,
Sír szívem ha képzeli hajdani pompádat,
Mikor olyan magyarok s úgy tudtak szeretni,
Kiket én csak akarok, Nem tudok követni stb.

A szabadság szeretete föl-fölcillan a mi ismeretlen költőnk sorai közt és én kedves kötelességet véltem teljesíteni, ha a mi Anonymusunkra első sorban a mi vidékünk olvasó közönségének figyelmét hívtam föl.

Vázsonyi Izidor.

H I R E K.

Kinevezés.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter Alpár Mór és Ujváry Kálmán tapolczai áll. polgári iskolai segédtanárokat a X. fizetési osztály 3 fokozatába rendes tanárokká nevezte ki.

Uj segédlelkész.

Vida János sümegi segédlelkész a sármelleki plébánia javadalomra jogérvényesen kineveztetvén, helyébe Tamási János zela-béri segédlelkész küldetett hasonló minőségben.

Kinevezés.

A m. kir. igazságügy miniszter a itteni kir. bíróságnál üresedésben volt albirói állásra dr. Ruff Jenőt nevezte ki. Az új albiró ezelőtt a budapesti kir. büntetőtörvényszék jegyzője volt.

A tapolczai urbéri közös birtokosság megalakítása.

A tapolczai urbéri közös birtokosság megalakítása végett Vastagh János a birtokossági tanács elnöke a következő kérelmet intézte zalavármegye közigazgatási bizottságához: Tekintetes Közigazgatási Bizottság! Alulírott tapolczai birtokossági tanács elnöke, tisztelettel kérelemzem, hogy az 1898. évi XIX. t. cz. 40. szakaszának 2. bekezdése értelmében a tapolczai urbéri közös birtokosságot elnök és ugyanazon t. cz. 25-ik szakaszában említett többi közegek megválasztása végett a lehető legrövidebb idő alatt hivatalból gyűlésre összehívni méltóztassék.

Kérelmem támogatására bátorodom fel-említeni, hogy Tapolcza a veszpremi püspökségnek volt urbéres községe és a volt urbéres az 1864. évi május 24-én és 1881. évi jun. 17-én kötött és az urbéri bíróság által helybenhagyott és megerősített szerződés értelmében a plébános, jegyző és tanító illetményein kívül 120 urbéri telek után közös használatban levő 2027⁵⁰⁰/₁₀₀₀ hold kópar és erdei legelőt, valamint erdőterületet kaptak, mely területen a közös legeltetési jognak állandó birtokában vannak és voltak. A téves helyszínelésen alapuló telekkönyvi tulajdonjog kiigazítására a nagmértőségi földmivelésügyi miniszteriumnak 50568/900 számú rendelete értelmében folyamatban van és az erre vonatkozó iratok Zalavármegyei törvényhatóságának 11716/902. szám alatt jóváhagyás végett beterjesztve. Ezen igen sürgős kérelmem elintézését a legközelebbi közigazgatási gyűlésen remélve vagyok . . . stb. Vastagh János a tapolczai közbirtokossági tanács elnöke.

Kosárkötési tanfolyam.

A Tapolczán rendezett kosárkötési tanfolyamot f. hó 5-én nyitotta meg annak vezetője Szigethy Ödön tanító. A tanfolyamra 39-en jelentkeztek, a hely szűke miatt azonban csak 20 hallgatót vettek föl. Az oktatást Hunyadi János m. kir. vinczellériszkolai munkavezető végzi. A tanfolyam négy hétig tart, melynek végzetével a készített munkadarabok ki lesznek állítva.

Utóhangok a szilveszteri bálhoz.

Évek óta nem sikerült ily kiválóan az izr. nőgyeleti bál, mint az idén. Már hetekkel megelőzőleg lázas izgatottság fogta el a publikumot, mert hát évtizedek óta először volt Tapolczán álarcos jelmezbál. A várakozásban nem is csalódtok senki. Az álarcosok együtt vonultak be festői csoportozatban a terembe, ahol a bámulat és meglepetés moraja bűgött végig a néző közönségen. Mindenki az álarcos alatti személyné igyekezett fölmerni, de hiába. Végre élénk kacaj és vig nevetés között maguk a jelmezek viselői leplezték le magukat. Ott láttak aztán ó-német jelmezből (Berger Vilmosné), rococó pástori leány (Frisch Lászlóné), Pompadour asszony (dr. Berger Sándorné), kék nefeletts (Berger Károlyné), cigányzó (Dukesz Valeri), bété (dr. Kovács Vilmosné), a la Rembradt (Marton Gyuláné), vízi tündér (Ney Irén Veszprém), éj királynéja (Gál Miksáné), ó bécsi (Schvarcz Emilné), magyar cigányleány (Popper Emma), olasz tánczosnő (Hanschel Meláné), elzászi polgárnő (Grosz Józsefin) tolnamegyei parasztleány (Lövensohn k. a. Tolna-Tamási), vadrózsa (Simon Mariska M.-Apáti), osztrák cigányzó (Stiglitz Árminné), spanyol tánczosnő (Wittmann Böske), baba-tündér (Guttstein Mariska), kertészleány (Guttstein Emma), tiroli fiu (Graf Zseni) ó-német várur (dr. Szücs Arnold), francia udvaronc (Schvarcz Béla), francia nemes (Marton Manó), gránátos (Révész Zsák), ördög (Stern Miksa). A fiatalok közül Frisch Jenő, dr. Grünhut József, Hiller Pál, Lessner Lajos és Adolf vörös frakkal festői látványt nyújtottak. A mulatság úgy anyagilag, de különösen erkölcsileg kitűnően sikerült. A fényes bál rendezése Pollák Adolfné Frisch Adél urnót dicséri, ki minden évben újabb és eredetibb eszmével igyekszik a nőgyelet báljait mag s nívóra emelni.

Fölülfizettek: Egy asztaltársaság 20 kor.; Singer B. dr. Szabadka, Hirschler Ignác Domboru, Pollák Adolfné, Hoffman László dr., Friss Lipót, Freier, Kapolcs 10-10 kor.; Weiler Kálmán 8 kor.; özv. Marton Gáspárné, Glazer Sándor, Lessner Lajos, Csendes József, Marton Rezső 7-7 kor.; Leszner Sándorné, Neményi Géza, Eibeschutz Adolf, Hirschler Ign., Grünberger B., id. Leszner Mórné 6-6 kor.; Berger Vilmos, Vastagh János 5-5 kor.; ifj. Leszner Józsefné, Steiner Lipót, Weiler Dávid, Schütz Zsigm., Marton Gyula, Lőke Mór dr., Weiler Ignác, Berger Sándor dr., Halász és Társa Budapest, Deutsch Mórné Ecsid, Kovács Vilmos dr., Berger Károly, Friss Jenő 4-4 kor.; Tus Antal, Szücs Arnold dr., Hirsch Lipót, Fischer Gyula dr., Leszner Sámuel, Schöffler Sándor, Kohn Ign., Schvarcz Géza, Kemény Mór, Pollák József, Berger Manó, Lederer Sándorné Sopron, 3-3 kor.; Wolf Sándorné, Varjas Gábor dr., Berger Jakab, Lusztig Ferencz, Pataki Tasziló, Kardos Mór, Löwy B., Pauk Vilmos, Fekete Gáspár Diszel, Frisch László, Ney Zoltán, Keszler Aladár, Faragó Ignác, 2-2 kor.; Grünhut József dr., Hochstädter Lipót, Steiner Ferencz, Steiner Vilmos, Kopstein Ödön, Klein József, Breier Miksa, Dukesz Sámuel, Steiner Miksa, Lőke Andor, Lőke Imre, Löwensohn Imre Tolna-Tamási, Hochstädter Ignác, Marton Mór, Kohn Samu, Spigl Rezső, Gut Sándor, Gut Soma, Stern Miksa, Schvarcz Herman, Bicht Jenő, Grosz Dezső, Schvarcz Jenő 1-1 kor.; T a k á c s J e n ő 10 kor.; Marton Manó 70 fill. Összesen 317 kor. 70 fill. Összes bevétele 773 kor., ebből a 151 K. kiadást leszámítva, maradt tiszta jövedelem 622 K. 70 fill. Fogadják a t. fölülfizetők és mindazon t. nőgyekek és urak, kik az est sikeréhez hozzájárultak, az egyet nevében ez uton hála-köszönetünket.

A járásbíróóság új beosztása.

A tapolczai kir. járásbíróóság ügybeosztási változást szenved az idén, amennyiben az egyes bírák másnemű ügyeket fognak referálni, mint az előző években. Oka ennek részint a bírói karban történt személyváltás, részint pedig az ügyek szaporulata. Az új beosztás a következő: I. Bulla Antal kir.

jársbíró elintézése alá tartoznak: Sommás perek A—J és T—Z betűkig alperesek nevei szerint és a telekkönyvi ügyek egy harmad része. 2. Papp László kir. járásbíró elintézése alá tartozik: Sommás perek P—Sz. betűkig alperesek nevei szerint és a telekkönyvi ügyek két harmad része. 3. Grün Gyula dr. kir. al-bíró elintézése alá tartoznak: Örökösödési ügyek L—Z betűkig örökösök nevei szerint, a fizetési meghagyások, fizetési meghagyási megkeresések, polgári megkeresések, örökösödési bizonyítványok, egyezségi ügyek és anyakönyvi ügyek. 4. Müller Ferencz al-bíró elintézése alá tartoznak: örökösödési ügyek A—R betűkig örökösök nevei szerint, a sommás perek K—O betűkig alperesek nevei szerint, polgári vegyes ügyek és végrehajtási ügyek. 5. Dr. Ruff Jenő kir. al-bíró elintézése alá tartoznak az összes bűn-ügyek.

Mozgalom a polgári iskola reformja érdekében.

A budapesti VIII. kerületi polgári fiúiskola V. és VI. osztályának tanulói mozgalmat indítottak tanuló társaság körében, hogy az immár nagyon sokáig késő reformot megsür-gessék. Tanulótársaikhoz intézett felhívásukban, melyet az összes polgári fiúiskolák tanulólainak megküldöttek elmondják, mily nagy szükségük van a reformra, hogy a bizonytalan, a boldogulás eszközeit majdnem teljesen kizáró helyzetükből kiszabadulhassanak. Folyó hó 21-én Budapesten tartandó országos értekezletre hívják tanuló társaikat, hogy ott a szükséges teendőket megbeszéljék. Ez alkalommal emlékiratot szándékoznak szerkeszteni, melyet küldöttségileg nyújtanak át a közoktatásügyi miniszternek.

Az iskolai év kezdete a vinczellériskolában.

Az iskola igazgatósága f. hó 12-ére hívta be az 1903/04. tanévre a földművelésügyi ministerium által fölvetett 40 növendéket. A növendékek közül 2 saját költségén, 38 államköltségén tanul. 24 zalamegyei, 4 vasmegeyi, 3 somogyi, a többi az ország távolabbi vidékeiről való.

Kath. nőgyeleti hírek.

Az elnökség köszönetet mond Glazer Sándor urnak, ki a nőgyelet céljaira 24 koronát adományozott. Továbbá a vasúti állomás tisztviselőinek, kik elhunyt pályatársuk halála alkalmával ravatalára helyezett koszoru költségéből fönmaradt 4 kor. 40 fill. fölösleget hasonló célra adományoztak.

A tapolczai kir. járásbíróóság tevékenységi kimutatása az 1902. évről.

I. Sommás perek: Mult évről befejezetlen maradt 91 drb., 1902-ben érkezett 441, lett összesen 1355. Ebből befejezett Bulla Antal kir. járásbíró 749, Papp László kir. járásbíró 376, Grün Gyula al-bíró 4, Hencz Ferencz al-bíró 169, összesen 1298 pert; maradt befejezetlen az 504 szünetelő peren kívül 19 sommás per. II. Hagyatéki ügyek: 1901. évről befejezetlen maradt 197, 1902. évben érkezett 405, összesen 602. Ebből befejezett Papp László kir. jbiró 328, Hencz Ferencz al-bíró 97, Dr. Ruff Jenő al-bíró 22, összesen 447; folyamatban maradt 155 hagyaték. III. Végrehajtási ügyek: 1901. évről folyamatban maradt 141, 1902. évben érkezett 522, befejezett Dr. Grün Gyula al-bíró 541, folyamatban maradt 119. IV. Polgári megkeresések. 1901. évről folyamatban maradt 43, 1902. évben érkezett 76, Bulla Antal kir. jbiró befejezett 73, maradt befejezetlen 8. V. Polgári vegyes ügyek. 1901. évről folyamatban maradt 15, 1902. évben érkezett 284, ebből befejezett Müller Ferencz al-bíró 246., folyamatban maradt 57. VI. Fizetési meghagyás: 1902. évben érkezett 678. Papp László kir. jbiró elintézett 678. VII. Vétség és kihágási ügyek: 1901. évről folyamatban maradt 43, 1902. évben érkezett 54, ebből Grün Gyula al-bíró befejezett 562, maradt befejezetlen 22. VIII. Vizsgáló bírói ügyek: 1901. évről folyamatban maradt 1, 1902. évben érkezett 13, Grün Gyula al-bíró befejezett 14. IX. Büntető ügyi megkeresések: 1901. évről folyamatban maradt 5, 1902. évben érkezett 87, elintézett Grün Gyula al-bíró 92. X. Telek-

könyvi ügyek: 1901. évről folyamatban maradt 54, 1902. évben érkezett 9197, ebből befejezett Bulla Antal kir. jbiró 3257, Müller Ferencz kir. al-bíró 5987, maradt elintézetlen 9. Miként e kimutatásból látszik, a helybeli kir. járásbíróóság tagjai derék munkát végeztek. A közönség meg van elégedve a gyors igazságszolgáltatással, sőt mióta egyes személyes diferenciák és félreértések elintézt nyertek, bátran mondhatjuk, hogy bíróóságunk egyike hazánk kiválóbb igazságszolgáltatási fórumainak.

A keszthelyi Balatoni Múzeum Egyesület közgyűlése.

A keszthelyi „Balatoni Múzeum Egyesület” rendkívül népes közgyűlést tartott dr. Lovassy Sándor gazdasági tanintézeti tanár elnöke alatt. A titkári jelentést Csák Árpád titkár olvasta föl, melyben öröndetesen jelenti, hogy az állam a múzeumnak 24.000 korona költség telket vásárolt. Remény van arra, hogy a közel jövőben a szépen fejlődő múzeumnak diszes palotát építhetnek. Az utóbbi évben a régészeti és a természettani osztály több száz tárggyal gyarapodott, úgy, hogy ez osztályok máris szép képet nyújtnak a Balatonvidék történelmének és érdekes állatvilágának. Elnökké ismét dr. Lovassy Sándort, titkárrá Csák Árpád szolgabíróvá választották meg. A közgyűlés Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi minisztert távirattal üdvözölte.

Főolvasó estély.

A tapolczai iparos ifjak önképző köré jól sikerült főolvasó estélyt rendezett karácsony másodnapján. Az estélyt a rendezőség a kaszinó helyiségében tartotta meg, melyet a kaszinó elnöksége a közművelődés érdekében szívesen adott a kör rendelkezésére. Az estélyt szép számú közönség látogatta, mely eléggé igazolja, hogy a közönség élénken igyekszik a kör eszméjét, illetve az iparosok művelődését anyagilag is előmozdítani és szíven fekszik a polgárságnak az iparos elem szellemi nívójának emelése. Az estélyt dr. Grünhut József főolvasása nyitotta meg, ki szellemesen adta elő, hogy miként keresett anyagot felolvasáshoz. Madj Takács Sándor, Palkovics György cziterán, Guth Imre pedig hegedűn játszottak rendkívül ügyesen többféle darabot, mit a közönség többször megismételgetett. Nagy hatást ért el Lessinger Jenő szavaltával, melyet ügyes rutinnal adott elő. Elénk derűtséget keltett Palkovics Károly, Mersics Juliska, és Hammer Mariska által előadott „Ferde világ” című énekszámait, melyet Takács Sándor rendezett és kísért cziterán. Méltó tapsokat arattak Hammer Endre és Ungár Samu is, kik népdalokat adtak elő. Az „Utazó” című kuplet Palkovics György élénk derűtség közt adta elő. Megtapsolták Val-dai Sándor és Bácsi Lajos által előadott monolog, illetve szavaltákat is. Befejezés előtt dr. Szücs Arnold és Mekler Károly czitera kísérettel elénekelték Zichy Géza legújabb kiváló zenedarabját.

A műsort Takács Sándor, Palkovics György és Guth Imre által cziterán és hegedűn ügyesen előadott induló zárta be, mely után a fiatalok tánczra perdült és vigan mulatott kivilágos-kivirradtig. Fölülfizetők névsora: Glazer Sándor és dr. Szücs Arnold 4-4 kor.; dr. Kovács Vilmos 3 kor.; Marton Rezső és Pap László 2.80-2.80 korona; dr. Berger Sándor, Marton Gyula és Vastagh János 2-2 kor.; Bóday Sándor, Erdélyi Pál, és Varga József 1-1 kor.; Berger Károly, Csonka Ottó, Eöry Dénes és Ernő, Frisch Jenő, Gál Miksa, dr. Grünhut József, Guth Soma, Hirsch Dávid, Hiller Pál, Révész Zsák, Kohn Ignác, Kovács Lipót, Kramer Endre, Lessinger Jenő, Lusztig Ernő, Mojzer Ignác, Pataki Tasziló, Vachsman Gyula, Varsányi László 80-80 fill. Lendvai József 60 fill. Palkovics György 40 fill, mely összegekért a rendezőség köszönetét fejezi ki.

Aranylakodalom.

Egy egyszerű kicsi házban lakik egy öreg pár. Régen, régen együtt tapossák már az élet országutját; épen ötven esztendője. Mint deli legény, mint karesu, fürgé lány állottak akkor az oltár eie; szívük szeretet-

tel, reménytel tele. Sok remény szétfeszült azóta, sok nem várt csalódás, veszteség, fájdalom kopogtatott be az egyszerű ház ajtaján, de az szeretetükön nem változtatott. Együtt szenvedték el a csapásokat, együtt örültek az örömnak, mit a sors nekik osztályrésztül adott. A szeretet még most sem hült ki az öregedő szívekből; ott van az reszkető kezökben, mikor megfogják egymás kezét, ott az öröm könnyétől elhomályosodó szemökben, mikor egymásra tekintenek.

Folyó hó 7-én egyszerűségében meghatározható ünnepély folyt le a tapolczai róm. kath. templomban. Farkas Ferenc és Németh Rozália áldatták meg ötven évvel ezelőtt megkötött frigyüket. 6 gyermek, 18 unoka, sok rokon, ismerős vette körül az agg párt, kikhez Ley József plebános szép megindító beszédet intézett.

Ők, az egyszerű ház egyszerű lakói, bizonyára nem cserélnek sok fényes palota lakójával, mert hiszen a szeretet és a megelégedés azzal a kevéssel, mivel bírunk, nyújtja a legnagyobb boldogságot, minek az életben részesei lehetünk.

Előadás a kath. körben.

Szerencsés helyzetben van Tapolca városa, mert nemes hivatásának oly magaslatán álló polgári iskolai tantestület van, a mely nemcsak a reá bizott ifjú szívet műveli nemes érzelmekkel és lelket gazdagítja hasznos ismeretekkel, hanem még a szegény egyszerű népet is gondozásába veszi és élőszóbeli előadásokkal törekszik annak hiányos ismereteit pótolni és azt szép és nemes irányban művelni. Az idei tél folyamán Vastagh János kath. köri világi elnök ismertette nagy szakavatottsággal a nép előtt annyira zavart adógyert Szücs Mihály jan. 4-én tartotta II történelmi előadását, mely által az előadó fényes tanujelét adta bő történelmi ismeretének. Vajha sok ily jóbarátja volna szegény népünknek!

Iparos bál.

Az idei iparos bál, melyet az ipartestület vigalmi bizottsága az iparos ifjak önképző körével együtt tart meg, — rendkívül sikertelnek ígérkezik. A főrendezést dr. Kovács Vilmos, dr. Szücs Arnold és Keszler Aladár vállalták el.

Csendélet Sáskán.

Parázs kis verekedést rendezett Szilveszter éjjelén a sáskaifiatalság. Holmi nemzetközi bonyodalom támadt a magyar és sváb nemzetiségű legények között, a mit a kocsmában fokossal olyképp intéztek el, hogy nem kevesebb, mint 9 bezuott fej lett a vita eredménye. A legsúlyosabban Raberhoffer Mihály nevű legény sérült meg, ki ha túléli a bajt, ugy bizonyára sokáig emlegeti még a virtuskodást.

Pásztorjáték.

A tapolczai kath. legényegylet január 6-án délután 5 órakor a kath. kisdudóvó helyiségében nagy számu és előkelő közönség jelenlétében adta elő Erdőssy Károly budapesti hittanárnak, „A kis Jézus békét hozott” című pásztorjátékát. Míg az eddig színre került pásztorjátékokban csak tisztán a vallásos motívumok vonulnak végig, addig Erdőssy eddig kiadott négy pásztorjátékában a bibliai történet mellett, különféle változatokban szerepelteti a vagyonszerzést és kommunizmust hirdető veszélyes szocializmust is és ezt a vallás törvényeivel és a józan ész érveivel ostromozza és teszi nevetség tárgyává. Célja tehát Erdőssynek a vallásos érzelmek ápolása mellett a hitetlen és államveszélyes szocialista elvektől elrettenteni az iparos ifjúságot. E szent és nemes cél domborodik ki a kath. legény egylet által előadott pásztorjátékban is.

A valóban szépen sikerült előadást a közönség tapsviharban nyilatkozó teljes elismerésével jutalmazta. De meg is érdemelték a közreműködők az elismerést, mert előadásukban, alakításukban, természetesség, szabatosság, a vallás-erköletesi motívumoktól áthatott szív nyilatkozott meg. Főszereplők voltak: Uhlich Margit k. a. (Eszter), Till

József (őregpásztor), Sebestyén Mihály (Áron a fölforgató szocialista), Zsóhar Mariska k. a. (főangyal), Uhlich József által összeállított előkép alakjai voltak: Bertalan Lina k. a. (Szűz Mária), Dömötör N. (Szt.-József), Molnár Margit k. a., Molnár Nina k. a., Perlaky Erzsike, Bangó Lujzika, Ács Lenke, Speer Jolán, Speer Anna angyalok: Anda Rezső, Szollár Ferencz, Zavaczky József pásztorok. Nagy hatást keltett Bangó Józsefnek kellemes hangu szülő énekével. Az ének-részleteket Stephaneck János igazgató művészi harmónium játékaival kísérte. A nyilvánosság előtt is köszönet és elismerés illeti meg Uhlich Józsefet, ki ugy a rendezés körül tanusított buzgalmaival, mint az általa természetűen alkotott és megfestett barlanggal a kath. legényegylet örök halára kötelezte. Az erköletesi siker mellett nem maradt el az anyagi sem, amely utóbbi sikerért a műpártoló vendégeknek halás köszönetét fejezi ki a kath. legényegylet.

Tördemiczi csendélet.

Hiába mondogatják, hogy az idej borbán nincs nóta, sem duhajság; élénken megczafolják ezt a helyben és a vidéken nem is szörványosan előforduló legénykedéseket. Verekedés, lövöldözés, emberhalál nálunk már megszokott dolgok. S miután a jó példa hat és ifjúságunk lelke nagyon fogékony, igyekszik is a példa szerint cselekedni.

Csütörtökön f. hó 8-án délután Weiler Kálmán kocsisa Badaonyból hazajövet, Tördemicz falu végén találkozik egy teljesen elázott molnár legénnyel, ki czéllövészettel szórakozott. S miután a lassan haladó kocsin ülő kocsis jó czéltábla, kétszer reá is lőtt. Az egyik lövés talált. A golyó keresztülhatolt a telikabátban, kabátban, ingen és tricon és erejét veszítve erős horzsolási sebet ejtett a jobb karra.

A molnárlegény látva az elért sikert, szépen elinalt. Másnap részegségét kialudta, tudatára ébredt cselekedetének. Látta annak következményeit. Szerencséjére mestere Cságoty Pál, magáéva tette az ügyet és így kikerülte az ipse a följelentést a büntető bíróságnál.

Csupán az mentette meg a büntetéstől, hogy rendes józan életű fiatal embernek ismerték és csak a rossz társaság ugratta bele a lövöldözésbe. Szentül fogadta, hogy jövőre még a vizet is mértékkel issza.

Véres kisbíró-választás.

Haláp községben f. hó 7-én este Frang József halápi lakos az ottani községbíró Sötét Györgyöt amiatti boszujában, hogy őtet kisbírónak meg nem választatta, megboszulni a'arta és több társával a halápi kocsmában volt bíró késsel és baltával megtámadta, a községbíró védelemből az egyik kezéből kicsavart fejszével Frang Józsefet fejbe ütötte, minek következtében a földre rogyott és 2-3 órai kínlás után meg is halt. Az eset a helybeli bíróságnál följelentetett és az orvosszakértői boncolás teljesítése és a vizsgálat eszközlése czéljából dr. Ruff Jenő vizsgálóbíró jegyzőkönyvvezetőjével a helyszinére kiszállott.

„A Balaton Írásban és Képben” megjelent.

Kiadta a „Keszthelyi Hirlap” Keszthelyen. A Balaton metropolisában, Keszthelyen nemében egyedül álló könyv jelent meg. „A Balaton Írásban és Képben”. Irta: Sági János, lapunk segédszerkesztője, a Balaton irodalmának agilis művelője, akinek legközelebb a budapesti Uránia Magyar Tudományos Színházban „A Balaton” című szindarabját is előadják. Régóta éreztük hiányát oly munkának, a mely hazánk drága gyöngyét, a Balaton szépséges vidékét írja le, a mely hűséges, szép szavu kalauzunk lenne a Balaton körüli utankban és a mely meszebb vidékek lakoinak leírná e csodás tó mesés világát és a mely fölkeltené az érdeklődést a mi tavunk kies fűrdő- és nyaralóhelyei iránt. „A Balaton Írásban és Képben” minden sorából a Balaton szépségétől való lelkesedés és elragadtatás sugárzik ki. A szerző élénk színekkel, ügyes tollal rajzolja a Balaton tündéres világát, víztükrének csodálatos játékát, az olaszok egével vetekedő égboltját, fűrtös hullámaikat, haragját, moso-

lyát, búbajos, regényes vidékét. Az egyes fűrdő- és nyaralóhelyekről, a Balatonvidék minden talpalatnyit részéről szép magyarsággal mindazt elmondja, a mi a hazája iránt érdeklődő magyar embert, a nyaralni vágyót a Balaton mellett tartózkodót és a turistát érdekli. Változatos képekben varázsolja elénk a magyar tenger egész világát. Tájékoztat az egyes helyek lakásviszonyairól a vendéglői- és fűrdőházakról, híven kidomborítja az egyes fűrdőhelyeknek a többi fölött való előnyeiket, a gőzhajón, kocsin és a gyalog utazónak elmeséli a Balaton regényes múltját, figyelmét fölhívja e vidék nevezetességeire, beszél a balatonmenti jóra való magyar nép erényeiről. Szóval e könyv az olvasónak kellemes, soha nem unalmas társalgója, szórakoztatója, tanácsadója és nagy helyismeretű kalauza, a könyvtáraknak disze, a Balatonmentének legszebb ajánló-levele és csinos emléktárgya mind azoknak, a kik valaha a Balaton hűs hullámaiban enyhülést, balzamos levegőjében üdülést, remek vidékén szórakozást keresnek. Ebben az irányban és ily nagy terjedelemben a Balatonról könyv még meg nem jelent. A könyv 36 oldal, 134 képpel. Czímlapját balatoni jellegű, művészi kép díszíti. A munka ára mindamellet csak 5 korona. Ha meggondoljuk, hogy a könyvkereskedelem egységárai szerint egy képes ívet 40 fillérrel számítva, — a könyvnek 9 koronának kellene lenni és mégis csak 5 koronáért küldik, akkor igazán be kell látni, hogy a könyv szerzőjét és kiadóját a Balaton önzetlen szeretete vezette a megírás és a kiadás körül. A könyvet fűzve 5 K. 70. kiváló diszes kötésben 6 K. 70. fill. megküldése után bérmentve küldi a Keszthelyi Hirlap kiadóhivatala. Megjegyezzük, hogy a könyvet angol és német nyelven is kiadják, hogy végre a külföldi figyelmé is ide irányuljon a világnak talán legszebb tava, a Balaton felé. Az idegen nyelvű kiadásokra előjegyzéseket már most elfogadnak

CSARNOK.

Egy lap kiadása előtt.

Az utcán két ajult embert találtak. Tudósítónk, ki a szerencsétlenség szemtanúja volt, így írja le az esetet.

Az egyik: (bele ütődik a kávéház sarkán a másikba) Hm!

A másik: (visszaütődve az egyiktől) Hm!

Az egyik: Mint látom véleményünk megegyezik.

A másik: De hát kihez van szerencsétlenségem? Én... én a helyierdekű lap kiadása körül megindított általános akció szerkesztő-főbizottságából kiküldött három tagu albizottság első bizottsági tagja vagyok.

Az egyik: Így hát jó barát, mert én meg az előfizetők összetoborzását előkészítő huszonegyes bizottság kisebbségi véleményének előadója vagyok az albizottságban.

Az egyik és a másik: (megpuszizzák egymást.)

Az egyik: Tehát mint látom véleményünk megegyezik.

A másik: Igen... Tökéletesen... Azaz ha szabad tudnom, mire vonatkozólag.

Az egyik: Hát nem tudja? A lapot...

A másik: Igen? A lapot? Lássá, kollega, erre vonatkozólag van egy jó eszmém.

Az egyik: ?... ?

A másik: Nyerjük meg munkatársakul a vidék összes szőlőtermelőit.

Az egyik: (lelkesülten) Aztán a szőlőtermelők feleségeit, fiait és leányait.

A másik: (középfoku lelkesedéssel): Egyenes és oldalagu rokonaikat, jóbarátait és ismerőseiket.

Az egyik: (felsőfoku lelkesedéssel): És meghalt és még születendő összes atyafiságukat és ezek rokonait és jóbarátait.

A másik (önérzettel kifordítja a zsebeit): Ezek mind előfizetnek, mint pártolók és felülfizetnek, mint szerkesztők. (Hirdetési stílusba csapva át): Nem szabad egy tisztességes család asztaláról sem hiányoznia ennek a lapnak. Nemde?

Az egyik: Igen. De egy baj van.

A másik: (Átalakul kérdőjellel).

Az egyik: Ki olvassa a lapot? Valamint a közönség el lehet lap nélkül, azonképen nem lehet el a lap olvasóközönség nélkül.

A másik (ijedten): Megdönthetetlen igazság! De tán kölcsönözhetne nekünk valami jó eszmét, aranyos kisebbségi vélemény-előadó ur?

Az egyik (megcsipi a másik ajakát): Igen természetesen, kis hamis. Minden előfizető a szerkesztőkön kívül kap től idején egy pár Kolumbus korcsolyát szíjjal és egy bundás télikabátot szíj nélkül. A hűséges olvasók, ha ezt a tulajdonságukat hiteles okmányokkal bizonyítják, egy-egy fejőstenet legeltetéssel és egy pár autóbilit legeltetés nélkül. Ha dohányosok, kellő mennyiségű csempészdohányt és a szerkesztő Konzorcium biztosítja az életüket valamely társaságnál.

A másik (rekedt kiabálja magát): És bekötötteti a Szerkesztőség gyümölcséséskor bárkinak a befőttes üvegeit, tolja a gyerekocskikat, kifizeti a házbért, veszekedik a cselédekkel, ingyen ki- és be szállítja az előfizetőket a vasutra, ad mindenkinek... (elájul)

Az egyik: Jaj, tisztelt főszerkesztő albizottság... főbizottság... háromtagu ur... legalább... egy cikket... kis bizottság... (beleháborodik a bizottságokba és a másikra esve elájul.)

Auceps.

A KÖZSÉGHÁZÁBÓL.

Tapolczai m. kir. anyakönyvvezető.

Hirdetmény.

Ezennel közhitre teszem, miszerint Tapolcza nagyközségben az anyakönyvi hivatalos órák ezek: **hétköznapon**: délelőtt 8—9 óra és délután 2—3 óra. **Vasár és ünnepnapon**: délelőtt 10 óráig; vagyis anyakönyvi bejegyzések csak ezen időben eszközölhetnek. A bábák is csak ezen időben tehetik meg bejelentéseiket.

Egyben közhirre teszem azt is, hogy házasságot csak hétköznap kötik, tehát vasár- és ünnepnap nem, de hétköznapon is csak a fenti hivatalos órák alatt; a házasságkötés napját pedig előtte 1—2 nap be kell jelenteni.

Tapolcza, 1902 decz. 30.

Horváth Jenő
aktívó.

APRÓ HIRDETÉSEK.

EGY ZONGORA eladó. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

SZŐLŐBIRTOKOSOK figyelmébe ajánlom állandóan nagy választéku raktáromat mindentféle a szőlőkezeléshez szükséges gépekből u. m.: **permetező, szénkénegezők, porozók, lepkefogó lámpák** — továbbá a legnagyobb választék szőlőprésekben, azonkívül állandó nagy raktárt tartok mindennemű mező gazdasági gépekből. **Pauk Vilmos vaskereskedése Tapolcza.**
1—32

Erdélyi Pál

ezelőtt **Leszner Ferencz vaskereskedése**, egész ujonnan átalakítva és berendezve. Ajánlja elsőrendű gazdasági **gápraktárát, borsajtókat, permetezőket, porozó és kénegező gépeket. Épület és butor vasalások, konyha berendezések**; úgy mindenféle a gazdaságban szükséges vasárakat, pontos és jutányos kiszolgálás mellett.

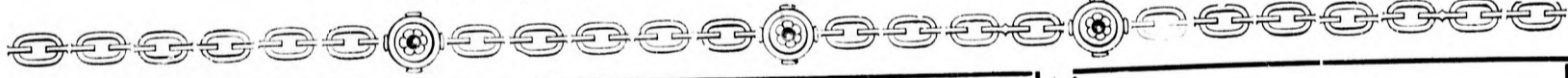
HOCZ GERGELY géplakatos Tapolczán.

Elvállal: Malom berendezéseket, vízvezetékek, kuttak és closet berendezéseket, Acetilen gázvilágítási felszerelést, házi sürgöny és vittámhárítók felállítását. **Sir-rácsok, vaskapuk** készítését a legdizsesebb kivitelben; **Takarék tűzhelyek**, és mindenféle **épület vasalásokat** a legjobb kivitelben. Ajánlja saját gyártmányu **szénkénegezőket és permetezőket**, melyeknek jóságáért kezeskedik — ugyszintén **borsajtó szőlőzuzó** és gazdasági gépeit, úgy mindenféle javításokat a legjutányosabb áron.

STIGLITZ ÁRMIN óras és aranyműves Tapolcza. Van szerencsém, mint a helyben legrégibb elismert elsőrendű óras és aranyműves, a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy úgy nagy árukészlet, mint olcsó beszerzési árral fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy bevédmet a legjutányosabb árak mellett szolgálhatom ki.

Fali óra	2	frt. 20	kr.
Nikkel remontoir óra	3	"	50
Ezüst dupla fedelű remontoir óra	6	"	"
Ezüst lánc	1	"	50
Ezüst tula dupla fedelű remontoir óra	9	"	"
14. ka. arany leucse-függő	1	"	80
14. ka. legszebb arany-függő	3	"	50
14. ka. aran- gyűrű	3	"	50
		stb.	stb.

Minden árut jótállás mellett és versenyképes áráért szállítok. Mindennemű javításban specialista! Ajánlom a legújabb berendezett **szines fényképezőket**, **int; mellítu, zsuzsu, nyakkendőit, kézelőgomb** stb. arany, ezüst aranyozva és broncekeretben. Kiváló tisztelettel Stiglitz Armin óras és aranyműves, Tapolcza.
37—52.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy helyben, az úgynevezett iskolakertben (melyet 10 évre kibéreltem), **e hó 10-én**

kereskedelmi és konyhakertészetet

nyitok

Ettől a naptól kezdve elfogadok megrendeléseket mindennemű **báli és lakodalmi csokrokra**, ugyszintén **koszorúkra is.**

Azonkívül elfogadok **kertalakításokat, kiültetéseket és rendezéseket.**

teljes tisztelettel

SEIDL ANTAL

kereskedelmi műkertész.

Jorgo János

óras gyári raktár Wien III 4. Rennweg Nr. 75 B.

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztrált árjegyzékemet ingyen és bérmentve megkaphassa, olcsó bevásárlás czéljából. Az üzleti eljárás szigorúan tisztességes, részede teljesen kizárva.

Órajavitási műhely.

Mindennemű zseborába új rugó helyezése 40 kr. Minden vásárolt vagy javított óráért kezességet vállalok. Kivonat a nagy árjegyzékből:
7787. sz. legolcsóbb legjobb strapációra nickeltokban 36 órai járással 2/3 frt. 30
8039. sz. valódi ezüst pánczellánc 15 r. 1 frt.
7858. sz. ezüst remontoir, dupla fedelű 5
7988. sz. Ingaóra ütőművel 2 sulyal 130 cm. magas 11 50
7929. sz. Jó ebresztő óra 1 20
Sziveskedjek nevre és hászámomra 75 B. pontosan figyelni.

Nincs többé tyukszem!

Ha tyukszemétől meg akar menekülni, úgy elegendő egy kísérlet a törvényesen védett és biztosan gható

Denzinger féle

„Viktória” tyukszem kenőccsel

a melylyel a legkeményebb tyukszemtől lehet megszabadulni.

Egy tégely ára 1 korona 30 fillér; 1 kor. 50 fillér beküldésénél bérmentve Kapható feltalálónál;

Denzinger Armin, Ujvidék

Viszontelárusítók kerestetnek.

8669. szám. 1902. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tapolczai királyi járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Somodi Lajos végrehajtonak kiskoru Sárly Vilma és Károly végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében 50 korona és járulékaí iránt a végrehajtási árverés a tapolczai királyi járásbíróság területén **Köveskälla** községben fekvő a köveskällai 702. sz. tjkvben 2700. (Káposztáskert a bozótban) és 2702. (ugyanaz) hrsz. alatt ugy kiskoru Sárly Vilma és Károly végrehajtást szenvedők nevére 2/3 részben mint a kikiáltási ár csekély voltánál fogva az 1881. 60. törvényezikk 156. §-a alapján Pálffy Imre és neje Szabó Eszter nevére 2/3 részben irt

tehát egészszbeni ingatlanokra 7—7 korona kikiáltási árakban, — továbbá a köveskálai 824. sz. tjkvben 160. hrsz. (ház 83. sz. alatt udvarral) ugy kiskoru Sárly Vilma és Károly nevére $\frac{1}{4}$ részben mint a fenti okból a társtulajdonosok Sárly Károlyné született Varga Julianna és Sárly Dániel nevére irt egészszbeni ingatlanra 320 korona kikiáltási árban; a köveskálai 493. sz. tjkvben 2045. hrsz. alatt (szőlő és pincze a cserekuton) kiskoru Sárly Vilma és Károly nevére $\frac{1}{2}$ részben, valamint a fenti okból Sárly Dániel nevére irt egészszbeni ingatlanra 18 korona kikiáltási árban; a köveskálai 270. sz. tjkvben 439. hrsz. (káposztáskert a püspök kertben) ugy kiskoru Sárly Vilma és Károly nevére $\frac{1}{4}$ részben mint a fenti okból a társtulajdonosok Szalay Gábor és neje Ágoston Klára és Sárly Dániel nevére irt egészszbeni ingatlanra 6 korona kikiáltási árban; a köveskálai 913. sz. tjkvben 701/a/2 hrsz. (rét a sóstói pusztán) 1262. hrsz. (erdő a sóstói pusztán) 2222 hrsz. (szőlő a töltésen) és 3236/b. hrsz. (rét a berkenyész réten) kiskoru Sárly Vilma és Károly nevére egészszben irt ingatlanokra 11 korona 5 K. — 480 K. és 9 K. kikiáltási árakban, valamennyi ingatlanokra; azonban ezen ingatlanokból kiskoru Sárly Vilma és Sárly Károly javára eső részekre öz. Sárly Károlyné sz. Varga Juli javára bekeblezett élethossziglani haszonélvezeti jognak épségben tartása mellett elrendeltetett és a megjelölt ingatlanok az 1903. évi márczius hó 6-ik napján délelőtt 10 órakor Köveskálai község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alul is eladatnak.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez bánatpénzképen letenni, avagy annak a bíróságnál való előleges elhelyezését igazoló elismervényt atszolgáltatni.

Az árverési feltételek alulírott telekkönyvi hatóságnál és Talián-Dörögdi község-előjáróságánál megtekinthetők.

Tapolczán, 1902. december hó 18.

A királyi bíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Bulla,
királyi jbiró.

9084. szám 1902. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tapolczai királyi járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy öz. Simon Kálmáné született Szabó Karolin ugyis mint kiskoru Simon Kálmán, Pal, Lina, Irén, István gyámja talián dörögdi lakos végrehajthatónak id. Gyulavics János talián-dörögdi lakos gyam által képviselt kiskoru Gyulavics János végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében 1040 és 2500 korona iránt a végrehajtási árverés a tapolczai királyi járásbíróság területén Talián-Dörögdi községben fekvő 1. a talián-dörögdi 541. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ részben Gyulavics János $\frac{1}{2}$ részben, kiskoru Gyulavics János, Juli, József, Imre, Márton neven álló és a törvény szerint egészszben eladandó 316. hrsz. ház, udvar, és kerte 320 korona; 2. a talián-dörögdi 207. sz. tjkvben agyanazok neven álló szintén egészszben eladandó 359. hrsz. kertaljai káposztásra 1 korona; 3. a talián-dörögdi 377. sz. tjkvben, a fenti kiskoruak neven álló szintén egészszben eladandó 984/a. hrsz. bakszhegyi szőlő és pinczére 140 korona; 4. a talián-dörögdi 188. sz. tjkvben a kiskoru Gyulavics János, Juli, József, Imre és Márton és szintén egészszben és együttesen eladandó 1. 1088. hrsz. harszton felüli legelőre 783/a. hrsz. farkaskerti szántóra, 805/a. hrsz. farkaskerti szántóra, 897/b. hrsz. kenderföldi szántóra 171 korona együttes kikiáltási árban; 5. ugyanazon tjkvben ugyanazok neven álló 11. 790/b. hrsz. középdülői szántóra és 872/a. hrsz. kenderföldi szántóra 124 korona ezenel megállapított együttes kikiáltási árban elhendeltetett és a megjelölt ingatlanok az 1903. évi márczius hó 19-ik napjának délelőtt 10 órakor Talián-Dörögdi község-házánál

megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alul is eladatnak.

Az árve ezni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez bánatpénzképen letenni avagy annak a bíróságnál való előleges elhelyezését igazoló elismervényt atszolgáltatni.

Az árverési feltételek alulírott telekkönyvi hatóságnál és Talián-Dörögdi község-előjáróságánál megtekinthetők.

Tapolczán, 1902. december hó 27.

A királyi járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Müller,
királyi aljárásbiró.

Legolesobb bevásárlási forrás! WEINER ÉS JAKOBOVITS áruházában

Budapest, VIII. kerület kerepesi-ut 75/b. a központi pályaudvar közelében.

12 és 16 frt. legujabb szabásu orosz ruhák legdivatosabb kivitelben saját műhelyünkben.

Szady Clottali sima béleletlen 1 frt. 90
Ugyanaz 2 volannal v. szerpentinnel 3 — 3.50
Orosz bluz hozzá 2.50 — 3
Legujabb szabásu aljak divatos homespun és cibilim kelméből 3.50, 6.50, 8, 9
Selyem alj elegans kivitelben szerpentin fodoral és volannal 9, 10, 12
Ingbluzok legfinomabb divatselyemből csikkal és asour attöréssel 9, 10, 12, sima taft-selyemből 4, 5, 6, nyers selyemből 2, 2.50, 3 divatos francia szövetből 2.50, 2, 3.50 teli jól mosható flanelből 95 kr Vászón és schiffon a legnagyobb választékban 3 frittól feljebb,
Téli pongyola divatos flanel, barket vagy eskimo flanelből 3, 3.50, 4, 4.50 5.

Barketruha ingbluz vagy orosz szabásu bluzal 2.50, 3, 3.50

Teljes menyasszonyi kelengyék.

Különösen figyelmebe ajánljuk a nagyérdemű közönségnek kabát, paletó, gallér és gyermekköpeny osztályunkat.

Minden egyes darab saját műhelyünkben személyes felügyeletünk alatt készül a legdivatosabb kelméből és legjobb fazon szerint. Kabát, paletó és gallér 5 frittól gyermekköpeny 2 frt. 50 kr. tól feljebb. Dus raktart divatos szövetekben női és uri fehérneműkben. Megrendelésnél elegendő a felső és derek bőség és alj hossza megjelölése esetleg jól álló derek beküldése.

Minden háziasszony

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és józra való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávéát használja.

Tiszteletteljes kérelem: A bevásárlásnál ne kérjen egyszerűen „maláta kávé”, hanem mindig határozottan — Kathreiner-féle — Kneipp-maláta kávéát, s azt csakis az itt ábrázolt eredeti csomagokban fogadja el!

Ne vegyen
Cimbalmot vagy Hármonjumot,
míg
Reményi Mihály
mű-hangszerész

legújabb képes árjegyzékét
at nem olvasta, mely ingyen
és térmentve küldetik

Budapestről
Király-utca, 44I sz.

ELADÓ,

4 drb. két éves növendék szilaj bika,
1 drb. 3 éves szilaj hágó bika,
1 drb. 5 éves szilaj hágó bika,

nyirlaki gazdaságban

1-3 posta. Sümeg.

Legrégibb, legjobb bevásárlási forrás

Wolf Sándor és fia.

Ajánlja a farsangi és tavaszi idényre nagy választéku menyasszonyi kelenyék, ruhanemű és vászonnemű raktárát.

Leszállítóit áruk.

Emeletes ház eladás.
Keszthelyen a főutcán

a legélénkebb forgalmu helyen, tágas üzlethelyiséggel, két kényelmes több lakrészből álló lakás és mellékhelyiségekkel, kut a házban, naponként kosárpiazz közvetlen a ház előtt, minden órában szabadkézből eladó. Közelebb értesítéssel szolgál a „Tapolczai Lapok“ kiadóhivatala.

Éppen most jelent meg!

„A Balaton írásban és képben”

360 oldalon 134 képpel.

Írta: **Sági János,**

a „Keszthelyi Hírlap“ segéd-szerkesztője, a Balaton irodalmának agilis művelője, az „Uránia“, magyar tudományos színházban színre kerülő „Balaton“ című darab szerzője.

Ára füzve 5 korona, diszkötésben 6 korona.

Megrendelhető a „Keszthelyi Hírlap“ kiadóhivatalában Keszthelyen és minden hazai és külföldi könyvkereskedésben. Tapolczán **Lówy B. ur** könyvkereskedésében.

5 K. 70 f. egy füzött példányért, 6 K. 70 f. egy kötött példányért előre való beküldése ellenében a kiadóhivatal fenti nagyon érdekes és nagyszabásu művet bárhova bérmentve küldi meg.

Éppen most jelent meg!

HOGY RENDEZZÜK BE GAZDASÁGUNKAT?

Írta: **Berger Károly Lajos,**
a keszthelyi magy. kir. gazd. tanintézet intézője.

Alkalmos kézikönyv és vezérfonál földbirtokosok-, gazdatisztek-, földműves iskolák-, tanítóképzők és teli tanfolyamok növendékei részére.

Ára 2 korona.

Megrendelhető a kiadónál: **MÉREI IGNÁCZ** könyvkereskedőnél Keszthelyen és minden hazai könyvkereskedésben.

Vidéki megrendelők 2 korona 20 fillér beküldése után a művet bérmentve kapják.